

การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กกับการ
จัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
A COMPARISON OF COMMUNICATION ENGLISH SPEAKING SKILLS
BETWEEN USING STAD TECHNIQUE COOPERATIVE LEARNING
WITH LANGUAGE GAME AND TRADITIONAL TEACHING STYLE
FOR MATTHAYOMSUKSA 3 STUDENTS

¹พัชรี โกเอียน และ ²ชุตินา ทศโร

¹Patcharee Kohien and ² Chutima Thutsaro

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Hatyai University, Thailand.

¹kopatcharee486@gmail.com

Received: September 14, 2023; **Revised:** November 20, 2023; **Accepted:** December 1, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดควนวิเศษมูลนิธิ ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test สามารถสรุปผลการวิจัยได้

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเองมีความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ต่อมาด้านเนื้อหาที่มีความพึงพอใจในระดับมาก และ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ตามลำดับ

คำสำคัญ : ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD, เกมทางภาษา

Abstract

The purposes of this research were: (1) To Comparison of communication English speaking skills Using STAD Technique Cooperative Learning with language Game and Traditional Teaching Style. (2) to study the satisfaction of Mathayomsuksa 3 students towards STAD Technique Cooperative Learning with language game. The sample used in this research were Mathayomsuksa 3 students, At Mattayom Watkhuansesmulanithi School. Thap Thieng Subdistrict, Mueang Trang District, Trang Province, in the second semester of 2023, 2 classrooms by Cluster Random Sampling. The research instruments used were: (1) STAD cooperative learning plan combined with language games (2) normal learning management plan (3) English for communication skills test (4) Satisfaction questionnaire of Mathayomsuksa 3 students toward STAD Technique Cooperative Learning with language game. The statistics used for data analysis were: mean, standard deviation and t-test. The research findings were as follows: 1) communication English speaking skills by STAD Technique Cooperative Learning with language game. higher than normal learning management at statistical significance at 0.01 level 2) The level of satisfaction of Mathayomsuksa 3 students towards STAD Technique Cooperative Learning with language game. The overall score was at a high level. When considering each aspect, it was found that self-esteem and self-confidence were the 1st most satisfied and the teaching and learning activities were satisfied at a high level, respectively.

Keywords: communication English speaking skills, STAD Technique Cooperative, learning language Game

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และการประกอบอาชีพ นอกจากนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมด้วยความมั่นใจ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร คมนาคมและการค้าขาย ทำให้ประเทศต่างๆ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด พึ่งพาอาศัยกันมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษามีความสำคัญจึงได้มีการกำหนดภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารขึ้น จนอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาโลกก็ว่าได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษปัจจุบันในประเทศไทย ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่าที่ควร สื่อการสอนส่วนใหญ่ไม่ได้เอื้ออำนวยต่อการฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ในขณะเดียวกันการสอนของครูผู้สอนส่วนใหญ่เน้นให้เด็กเรียนไวยากรณ์มากเกินไป ผู้เรียนเรียนเพื่อสอบผ่านเท่านั้น โดยอาจจะไม่คำนึงถึง และตระหนักถึงเรื่องของการนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต นอกจากนี้ระบบการเรียนของไทยเน้นการเรียนท่องจำจากหนังสือมากกว่าการฟัง พูด (พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์, 2556) ทั้งนี้การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ต้องใช้ในการสื่อสาร ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นมาก เพราะหากผู้พูดมีทักษะการพูดที่ดีย่อมส่งผลต่อการมีทักษะการฟังที่ดีเช่นกัน (Scott, 1981)

การพูดภาษาอังกฤษมิใช่เพียงความสามารถทางการออกเสียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสื่อสารถ้อยคำไปยังผู้รับสารให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด สาระข่าวสารใช้น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ ผู้พูดต้องมีทักษะความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ กฎการใช้ทางไวยากรณ์ เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาและผู้พูดต้องมีทักษะการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (William Litterwood, 1995) การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงถือเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง เพราะใช้เป็นส่วนหนึ่งสำหรับวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังที่ Iamsaard and Kerdpol กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะทำให้ นักเรียนสามารถสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้ และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของประเทศในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร และตามหลักสูตรสถานศึกษาปี 2551 ปรับปรุง พ.ศ.2560 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคมได้ (Iamsaard and Kerdpol, 2015) จากข้อความดังกล่าวเป็นเพียงหนึ่งในความสำคัญเท่านั้นและใน

การพัฒนาศักยภาพทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนั้น ควรมีการพัฒนาให้ครบทั้งสี่ด้านคือ ทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียนพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออกและนักเรียนส่วนใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ปัญหาที่สำคัญที่ทำให้ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ไม่เป็นที่น่าพอใจนั้น อาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึก ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่มักเน้นการสอนไวยากรณ์ รูปแบบของภาษา (ศิริพร ฉันทานนท์, 2538) จากผลวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้เข้าสอบ 352,119 คน มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 34.38 คะแนน เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียนแล้วปรากฏว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีคะแนน เฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 42.20 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ รองลงมาได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.57 30.18 และ 28.51 ตามลำดับ

ปัญหาที่เกี่ยวกับการพูดประการต่อมา คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเน้นให้ผู้เรียนฝึกความสามารถในด้านการฟัง-พูด ครูเน้นการฝึกซ้ำๆ ในคำ ในประโยคทำให้น่าเบื่อ ไม่สนใจ และไม่เกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ครูไม่ได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เกิดขึ้นภายในตัวของผู้เรียนและครูมักจะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงเป้าหมายของการเรียนรู้และการสื่อความหมาย (อมร เสือคำ, 2543) และเนื่องจากการเรียนการสอนในประเทศไทยเน้นแต่ความถูกต้องของไวยากรณ์ ผู้เรียนเรียนไปเพื่อสอบ เรียนจากการท่องจำ เมื่อพบชาวต่างชาติก็จะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษหรือไม่กล้าแสดงออกไม่กล้าพูด เพราะกลัวการตลก (วัศพล โอภาสวัฒนกุล, 2563) สอดคล้องกับความเห็นของ (Brown, 1994) ที่กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองไม่สำเร็จนั้นคือ ผู้เรียนเกิดความกังวลถึงการพูดผิด เรียบเรียงประโยคไม่ถูก และจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) ในขณะที่กำลังฝึกภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย (Target language) ในชั้นเรียน (กุลชนก ทิพฤชา, 2550)

ผู้วิจัยเห็นว่า หากมีการนำเนื้อหาและกิจกรรมฝึกปฏิบัติในการพูดอย่างแท้จริงที่พบเห็นในชีวิตประจำวันเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ และมีความกระตือรือร้นอยากเรียนและเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการแสวงหาความรู้และเพื่อความบันเทิงในรายวิชาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา จุดมุ่งหมายหนึ่งคือ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากเนื้อหาและกิจกรรมของเจ้าของภาษาที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการพูดในชีวิตจริง แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและทักษะการพูดเพื่อ

ความเข้าใจ และการฟังเพื่อหารายละเอียด จับใจความสำคัญ ตลอดจนไม่สามารถบันทึกหรือเล่าสรุปความจากเรื่องที่ฟังและพูด สอดคล้องกับ Paul (2004) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนยังขาดทักษะการใช้กลวิธีการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากปัญหาดังกล่าวหากมีการนำเนื้อหาและกิจกรรมฝึกปฏิบัติในการฟังการพูดภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดเพื่อนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น (Ghaith, 2003) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่หลากหลายรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือที่จะช่วยให้นักเรียนได้ช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับทั้งการรับผิดชอบต่อรายบุคคลและรายกลุ่ม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเป็นแนวทางในการเพิ่มความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดควนวิเศษ มูลนิธิ ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 372 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดควนวิเศษ มูลนิธิ ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 50 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุง พ.ศ. 2560 การเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง เรื่อง The Light of the Rivers โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1) The Light of the Rivers 2) Songkran Festival และ 3) New Year's Wishes for You

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ชนิด ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

3.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สูตร t-test Independent

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทาง ภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการ จัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	50	35.76	2.32	27.0462**
กลุ่มควบคุม	50	25.36	1.94	

** $P < .01$

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.94 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	4.48	0.67	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.38	0.77	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.57	0.56	มากที่สุด
ด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเอง	4.51	0.76	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.48	0.72	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเองมีความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ต่อมาด้านเนื้อหาที่มีความพึงพอใจในระดับมาก และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้น เป็นการจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการจัดให้นักเรียนมีการเรียนเป็นกลุ่มย่อยลดความสามารถกัน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ควบกันไปนักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนความรู้จนทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนพึ่งพาอาศัยกันอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Salavin (1982) ที่ว่าการสอนแบบร่วมมือกันจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค STAD มีการทดสอบเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนและในการทดสอบแต่ละครั้ง นักเรียนแต่ละคนจะได้คะแนนพัฒนา จากนั้นก็จะนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถ้ากลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัลซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิก ภายในกลุ่มจะต้องเรียนรู้และช่วยเหลือกัน ถ้าได้คะแนนน้อยก็จะทำให้คะแนนของกลุ่มน้อยลงไปด้วย ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกัน การที่ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด และการที่เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้า ทำให้เด็กเก่งมีความเข้าใจ เนื้อหาความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้ลึกซึ้งกว่าเดิมและต้องมีทักษะการถ่ายทอดความรู้ความคิด อธิบายให้กลุ่มเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน อีกทั้งจัดการเรียนรวมเกมทางภาษา เป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นผู้เล่นให้เกิดความสนุกสนาน และมีความประทับใจได้ไม่น้อยไปกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม การนำเกมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความสนใจให้อยากเรียนรู้ บางครั้งเกมก็เป็นเหมือนประตูที่เปิดใจ และนำพาให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกับทัศนคติของผู้เล่น ดังที่ Gerlach and Ely (1971) กล่าวว่าการใช้เกมประกอบการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เหมือนจริง มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และยังช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งต่างจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่เป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) เน้นการบรรยาย อธิบายเนื้อหา ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาไปยังผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระ เพื่อให้ได้ความรู้มากที่สุด ในบางครั้งอาจทำให้นักเรียนที่มีพัฒนาการทางเรียนช้า หรือมีข้อบกพร่องทางการเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทาง

ภาษา สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณทิชา อำนวยวิทยากุล (2565) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศริยะ อิมกระโทก (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพนอ เล็ดรอด (2560) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเองมีความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ต่อมาด้านเนื้อหามีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาและตัวอย่างมีลำดับจากง่ายไปหายากและเหมาะสมกับผู้เรียนสื่อการสอนที่ใช้มีความสวยงาม ความชัดเจนเหมาะสมกับผู้เรียน และกระตุ้นความสนใจ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักเรียนเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในผลการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น มีกิจกรรมต่างๆ อย่างหลากหลายสร้างความสนใจให้นักเรียน ต้องการเรียนรู้กิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุมา จารเครือ (2562) ได้ศึกษาการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี รื่นนาค (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองกาญจน์ มูลไธสง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมทางภาษา ควรมีการกระตุ้นความสนใจและชี้แนะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับสมาชิกกลุ่มให้คำปรึกษาระหว่างการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงหน้าที่ของตนเอง คือ เป็นผู้สนับสนุน เสริมแรง และให้กำลังใจกับผู้เรียน ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรมทุกครั้ง จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป และควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปในด้านทักษะการพูดให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยสิ่งที่สำคัญคือการจัดเลือกเนื้อหา เพราะเนื้อหาส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขและเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทำให้น่าสนใจ ควรให้ผู้เรียนมีอิสระในด้านทักษะการพูดโดยครูผู้สอนเป็นทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงคอยแนะนำคอยสังเกตและชี้แนะอยู่ห่าง ๆ ในระหว่างจัดทำกิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กรองกาญจน์ มูลไธสง. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 13(36), 149-157.
- กุลชนก ทิพธาดา. (2550). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์. (2556). *เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เก่ง โดยไม่มีครูสอน*. สืบค้นจาก http://surarin81.blogspot.com/2010/08/blog-post_21.html
- พนอ เล็ดรอด. (2560). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

- พัชรีย์ รื่นนาค. (2564). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ภณทิชา อำนวยวิทยากุล. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒ, 23(1), 50-65.
- วัศพล โอภาสวัฒนกุล. (2563). เน้นไวยากรณ์สอนเพื่อท่องจำมากกว่านำไปใช้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทย. สืบค้นจาก <https://thematter.co/social/education/english-learning-in-thailand/112152>
- ศิริพร ฉันทานนท์. (2538). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- อมร เสือคำ. (2543). การศึกษาความต้องการพัฒนางานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเขาพนม. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการวิจัยการศึกษา เขตการศึกษา 4.
- อรอุมา จารเครือ. (2562). การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 20, 1751-1759.
- อิสริยะ อัมกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- Gerlach, V.S. & Ely, D.P. (1971). *Teaching and Media: A systematic approach*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Ghaith, G. H. (2003). The relationship between forms of instruction, achievement and perceptions of classroom climate. *Educational Research*, 45(1), 83-93.
- Iamsaard, P. & Kerdpol, S. (2015). A Study of Effect of Dramatic Activities on Improving English Communicative Speaking Skill of Grade 11th Students. *English Language Teaching*, 8(11), 69-78.
- Litterwood, W. (1995). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Paul R. P. (2004). *Teaching to facilitate self-regulated learning*. In Jessie Ee, Agnes Chang and Oon-Seng Tan. *Thinking about Thinking, What Educators Need to Know*. Singapore: Mc Graw Hill.
- Salavin, E. (1981). Cooperative Learning and Cooperative School. *Educational Leadership*, 45(3), 7-13.

